

Sraz motocyklových klubů RIGHT RIDERS

Na jaře letošního roku jsme obdrželi pozvání od našeho spřáteleného motoklubu RIGHT RIDERS region Lebork k účasti na klubovém setkání všech klubů RIGHT RIDERS.

Na členské schůzi RR Plzeň se nakonec na účasti domluvili tři členové. Petr s budoucí manželkou Sylvou, Tonda s manželkou Romanou a Luboš. Tři chlapi na motorkách a holky s námi jako safety car a zásobovací vůz zároveň.

Setkání se konalo od 18. 7. 2015 do 23. 7. 2015 a to v obci Lebieniec, malé vesnici kousek od pobřeží Baltského moře, kde bylo zajištěno ubytování v chatkách a v apartmánech.

Účastníci se po několika „schůzích“ dohodli na trase a podrobnostech ohledně cesty a 18. 7. 2015 jsme v dopoledních hodinách vyrazili v konvoji směrem k hraničnímu přechodu Cínovec. Přestože technické přípravy na tento výlet byly velmi důkladné, nám při vjezdu do Žatce nepřálo štěstí a Petrovi se přetrhlo lanko od spojky. Ale protože byl vybaven lankovou sadou na dojetí, dali jsme společnými silami stroj do pořádku a pokračovali dál v naplánované cestě. Na Cínovci jsme dotankovali a dali si na nějaký čas poslední českou kávu ☺. Nutno podotknout, že káva byla i všude jinde výborná ☺. Po vjezdu na německé území jsme po několika kilometrech najeli na dálnici směr Drážďany a pak dále směr Berlín. Troufnu si říci, že na našich dálnicích jsou hustěji zakomponovaná odpočívadla a benzinové čerpací stanice. Toto si totiž uvědomíte, když minete odpočívadlo a před vámi se začnou tvořit zlověstné černočerné mraky. To teprve začíná to pravé dobrodružství. Mraky se na nás hrnuly víc a víc a žádná benzinka nebo odpočívadlo na obzoru. Když se před námi najednou objevila neprůhledná šedobílá stěna, nezbylo nám nic jiného, než dál pokračovat v jízdě. Se slovy „děj se vůle boží“ jsme jeli do tohoto časoprostoru. Během několika málo sekund se prudce ochladilo a na nás nezbyla nitka suchá. Motorkář pochopí, o čem je řeč. Když vám to v autě neberou stěrače, tak prostě zpomalíte a pokračujete dál, vždyť se zas tak moc neděje a za chvíli to přejde. Ale nechránění žádnými plechy karoserie a bez stěračů na plexi štítku helmy to je mazec. Nakonec jsme po pár kilometrech přece jen zastavili pod dálničním mostem. Byli jsme si vědomi nebezpečí stání na dálnici, ale toto bylo jistě méně rizikové, než pokračovat za nulové viditelnosti v cestě. Strávili jsme zde několik minut a zatím si vylili vodu z bot, vyždímali rukavice atd.... Na další zastávce na dotankování paliva jsme již byli oschlí ☺ a o předešlém zážitku se vtipkovalo ještě dlouho poté, vlastně doposud... Za Berlínem jsme se začali stáčet východně směrem k Baltu do Polska. Přejeli jsme státní hranice a dojeli jsme až do města Štětín, kde jsme hledali nějaké ubytování. Po několika pokusech se nám podařilo najít ubytování na dobré úrovni s možností parkování motorek na hlídaném parkovišti s kamerami. Po vybalení jsme začali s ochutnávkou zdejšího piva Żywiec, které se osvědčilo i po zbytek pobytu ☺. Ráno jsme zabalili a po snídani nasedli na naše miláčky a vyrazili vstříc našemu cíli, který byl v tu dobu vzdálen jen něco málo přes tři sta kilometrů. Zprvu po rychlostní komunikaci a následně po silnici 1 třídy. Na rychlostní komunikaci vás nesmí překvapit na rovném úseku třeba přechod pro chodce nebo nájezd na tuto komunikaci bez přípojného pruhu na tvrdo. Po opuštění rychlostní komunikace jsme plynule přejeli na silnici 1 třídy, kde v obci platí stejná rychlost jako u nás a mimo obec také. Ale úseků mimo obec, kde je povoleno jet 90 km/h je velmi málo a většinou je zde rychlost snížena na 70 km/h, takže tahle část naší cesty nám trvala stejně dlouho („celý den“) jako cesta z Plzně přes celé Německo po dálnici do Štětína. Nutno podotknout, že posledních 200 kilometrů opět začalo vytrvale pršet a teplota zde klesla místy až na 14°C. Protože jsme si tentokrát

stihli na sebe obléct nepromokavé overaly, bylo to o něco snesitelnější a měli jsme mokré jen nohy a ruce ☺.

Do cíle jsme přijeli asi v 17:30 hodin a dostalo se nám vřelého a příjemného přivítání od členů klubu RIGHT RIDERS IPA REGION LEBORK, RIGHT RIDERS IPA REGION WARSZAWA, RIGHT RIDERS IPA ÚS HRANICE a tři kamarádů z Francie. Zaparkovali jsme na společném parkovišti a šli se ubytovat, vybalit a dát sušit mokré věci. Poté jsme se odebrali pod stanové přístřešky, kde nás čekalo nepřeberné množství všech možných krajových specialit a hudební produkce hostitelského klubu RR IPA LEBORK. Celý večer se nesl ve velmi přátelském duchu a jazykové bariéry se po několika ochutnávkách místní domácí lihoviny takřka vytratily☺. Ráno po vydatné snídani v podobě švédských stolů jsme se seřadili do kolony, která čítala 30 motocyklů, a vydali se na společnou vyjížďku. Nejprve na jezero s vodní elektrárnou a rozhlednu Kaszubskie oko odkud byl nádherný výhled do okolí. Poté jsme pokračovali v koloně do města Hel, ležícího u [Baltského moře](#) na špici [Helské kosy](#) ve vzdálenosti zhruba 33 [km](#) od hlavního pobřeží. Na hrotu tohoto poloostrova jsme měli nádherný výhled na otevřené moře. Průvodce nás upozorňoval na různé stavby v okolí a vysvětloval jejich smysl v době druhé světové války, kdy zde byla výcviková základna ponorek a celý prostor byl obsazen armádou. Byla zde rovněž rozestavěna dělostřelecká a radarová obrana. Na poloostrově jsme poobědvali, dali si výbornou zmrzlinu a vydali se zpět na „základnu“. V tu dobu byl již o hodně hustější provoz a my se vrátili zpět tak akorát na večeri. Po večeri opět probíhala společná zábava. Druhý den byl vyhlášen dnem volna a hosté si měli možnost sami vybrat, jak jej stráví. My jsme v tom měli takřka jasno, jelikož jsme ještě doma v ČR spřádali plány, kam bychom se chtěli v této lokalitě jet podívat. Ráno po snídani jsme vyjeli směr Gdaňsk a dále pak směrem do vnitrozemí, kde jsme navštívili největší cihlovou stavbu na světě - nádherný, malebný hrad Malbork, který vám více přiblížíme ve fotogalerii. Zde jsme po prohlídce poobědvali a vydali se dále směrem na státní hranici Polska s Ruskem, která je od Malborku vzdálena asi sto kilometrů ☺. Dojeli jsme do obce Braniewo, za kterou se nachází hraniční přechod Gronowo. Zde jsme u silnice, nedaleko závory zaparkovali naše motocykly a šli jsme vyjednat s příslušníkem hraniční stráže o vstupu do bezcelní zóny, že bychom si chtěli jen vyfotografovat samotnou státní hranici. Tento pán k nám však byl velmi chladný ☹. Sdělil nám, že pokud nemáme platná víza, nechť se urychleně odebereme zpět do vnitrozemí, protože bratři z východu by jistě této návštěvě nebyli nakloněni. Bezesporu jednal správně a tak jak má jistě nařízeno. Proto jsme urychleně osedlali naše kapitalistická pozlátka a odebrali se zpět na večeri. Tu jsme sice prošvihli asi o tři hodiny, ale domácí byli hodní a schovali nám ještě pořádnou porci ☺. Po večeri opět probíhala volná zábava a družení se..... Ráno po snídani a sbalení věcí jsme se rozloučili s našimi přáteli a vydali se stejnou cestou k domovu.

Co říci závěrem?

Naše „šestidenní“ nás stála mnoho fyzických i psychických sil a ujeli jsme 2600 kilometrů. ALE JISTĚ STÁLA ZA TO!!!!

Od kolegů jsme se dozvěděli, jak výborně také funguje mezinárodní spolupráce v rámci IPA v ostatních evropských zemích, a jsme rádi, že se nám podařilo se zapojit.

Celý sraz proběhl ve velmi přátelském duchu a další by se měl uskutečnit ve Varšavě nebo u nás v ČR. To ještě bude předmětem dalších jednání klubů.

Těšíme se na příští shledání.....!!!!

/Tonny/